

श्रीः

श्रीमते निगमान्तमहादेशिकाय नमः
श्रीमान् वेङ्कटनाथार्यः कवितार्किककेसरी।
वेदान्ताचार्यवर्यो मे सन्निधत्तां सदा हृदि॥

श्री मेल्पत्तूर् नारायणभट्टतिरि विरचितम्

॥ श्रीमन्नारायणीयम् ॥

दशक - १३

This document has been prepared by*

Sunder Kidambi

with the blessings of

श्री रङ्गरामानुज महादेशिकन्

His Holiness *śrīmad āṇḍavan* of *śrīraṅgam*

*This was typeset using L^AT_EX and the Wikner font.

श्रीः
श्रीमते कृष्णाय परब्रह्मणे नमः
श्रीमते रामानुजाय नमः

॥ श्रीमन्नारायणीयम् ॥

दशक - १३

हिरण्याक्षवधवर्णनम्

हिरण्याक्षं तावद्वरद भवदन्वेषणपरं
चरन्तं सांवर्ते पयसि निजजङ्घापरिमिते।
भवद्भक्तो गत्वा कपटपटुधीनारदमुनिः
शनैरुचे नन्दन् दनुजमपि निन्दंस्तव बलम् ॥ १ ॥

स मायावी विष्णुर्हरति भवदीयां वसुमतीं
प्रभो कष्टं कष्टं किमिदमिति तेनाभिगदितः।
नदन् क्वासौ क्वासाविति स मुनिना दर्शितपथो
भवन्तं सम्प्रापद्दुरणिधरमुद्यन्तमुदकात् ॥ २ ॥

अहो आरण्योऽयं मृग इति हसन्तं बहुतरै-
र्दुरक्तैर्विध्यन्तं दितिसुतमवज्ञाय भगवन्।
महीं दृष्ट्वा दंष्ट्राशिरसि चकितां स्वेन महसा
पयोधावाधाय प्रसभमुदयुङ्क्था मृधविधौ ॥ ३ ॥

गदापाणौ दैत्ये त्वमपि हि गृहीतोन्नतगदो
नियुद्धेन क्रीडन् घटघटरवोद्घुष्टवियता।
रणालोकौत्सुक्यान्मिळति सुरसङ्घे द्रुतममुं
निरुन्ध्यास्सन्ध्यातः प्रथममिति धात्रा जगदिषे ॥ ४ ॥

गदोन्मर्दे तस्मिंस्तव खलु गदायां दितिभुवो
गदाघाताद्भूमौ झटिति पतितायामहह ! भोः !।
मृदुस्मेरास्यस्त्वं दनुजकुलनिर्मूलनचणं
महाचक्रं स्मृत्वा करभुवि दधानो रुरुचिषे ॥ ५ ॥

ततः शूलं कालप्रतिमरुषि दैत्ये विसृजति
 त्वयि छिन्दत्येनत् करकलितचक्रप्रहरणात्।
 समारुष्टो मुष्ट्या स खलु वितुदंस्त्वां समतनोत्
 गळन्माये मायास्त्वयि किल जगन्मोहनकरीः ॥ ६ ॥

भवच्चक्रज्योतिष्कणलवनिपातेन विधुते
 ततो मायाचक्रे विततघनरोषान्धमनसम्।
 गरिष्ठाभिर्मुष्टिप्रहृतिभिरभिघ्नन्तमसुरं
 स्वपादाङ्गुष्ठेन श्रवणपदमूले निरवधीः ॥ ७ ॥

महाकायस्सोऽयं तव चरणपातप्रमथितो
 गळद्रक्तो वक्त्रादपतदृषिभिः श्लाघितहतिः।
 तदा त्वामुद्दामप्रमदभरविद्योतिहृदया
 मुनीन्द्रास्सान्द्राभिः स्तुतिभिरनुवन्नध्वरतनुम् ॥ ८ ॥

त्वचि छन्दो रोमस्वपि कुशगणश्चक्षुषि घृतं
 चतुर्होतारोऽङ्घ्रौ स्रुगपि वदने चोदर इडा।
 ग्रहा जिह्वायां ते परपुरुष कर्णे च चमसा
 विभो सोमो वीर्यं वरद गळदेशेष्युपसदः ॥ ९ ॥

मुनीन्द्रैरित्यादिस्तवनमुखरैर्मोदितमना
 महीयस्या मूर्त्या विमलतरकीर्त्या च विलसन्।
 स्वधिष्यं सम्प्राप्तः सुखरसविहारी मधुरिपो
 निरुन्ध्या रोगं मे सकलमपि वातालयपते ॥ १० ॥
